



Katarzyna Włodarczyk*
Uniwersytet Szczeciński

ASPIRACJE EDUKACYJNE POLAKÓW W LATACH 2010–2017

Streszczenie

W gospodarce XXI wieku rośnie świadomość społeczna o konieczności podnoszenia poziomu wykształcenia i kwalifikacji. Celem niniejszego artykułu jest ocena zachowań edukacyjnych Polaków i określenie, na ile uważają oni, że wykształcenie jest ważnym czynnikiem decydującym o karierze zawodowej i awansie zawodowym na współczesnym rynku pracy. Z przedstawionych wyników badań (własnych, danych GUS i raportów CBOS) wynika, że Polacy są obecnie przekonani o ważnej roli wykształcenia zarówno w swoim życiu, jak i życiu społecznym. Awans edukacyjny polskiego społeczeństwa jest jednym z najbardziej widocznych pozytywnych efektów przemian zachodzących w Polsce.

Słowa kluczowe: edukacja, społeczeństwo, Polska

Wprowadzenie

W gospodarce XXI wieku jednym z najważniejszych zasobów jest wiedza. Obserwując sposoby budowania przewagi konkurencyjnej w gospodarce, można stwierdzić, że ogromną rolę odgrywają w nich procesy kształcenia pracowników.

* Adres e-mail: k.w-s@wp.pl.

W tym przypadku ważne są aspiracje edukacyjne samego społeczeństwa, rośnie bowiem świadomość społeczna o konieczności podnoszenia poziomu wykształcenia i kwalifikacji.

Celem niniejszego artykułu jest ocena zachowań edukacyjnych Polaków i określenie, na ile uważają oni, że wykształcenie jest ważnym czynnikiem decydującym o karierze zawodowej i awansie zawodowym na współczesnym rynku pracy.

W związku z realizacją zamierzonego celu w artykule zostały zaprezentowane rezultaty badań GUS dotyczące udziału wydatków na edukację w całości wydatków konsumpcyjnych polskich gospodarstw domowych w latach 2010–2016 oraz przedstawiono subiektywne oceny Polaków na temat edukacji, roli wykształcenia i aspiracji edukacyjnych na podstawie badań przeprowadzonych przez Włodarczyk w 2011 roku (Włodarczyk, 2013), raportów Centrum Badania Opinii Społecznej z lat 2010–2017 oraz wyników badań ankietowych przeprowadzonych w 2016 roku wśród 188 studentów Wydziału Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego.

1. Rola edukacji w globalnym społeczeństwie

Jednym z czynników, który we współczesnym świecie kształtuje zachowania społeczeństw jest globalizacja. Ekonomisci upatrują źródeł globalizacji przede wszystkim w przemianach ekonomicznych, szczególnie w mobilności kapitału finansowego i zasobów siły roboczej, np. Hochschild w *Global Care Chains and Emotional Surplus Value* (2000), Robertson w *Globalization. Social Theory and Global Culture* (1992) i Roniger w *Public Life and Globalization as Cultural Vision* (1995) (za: Starosta, 2001, s. 42). Globalizacja może być postrzegana jako proces integracji krajów i obywateli świata dzięki obniżeniu kosztów transportu i komunikacji oraz zniesieniu barier granicznych, co prowadzi do swobodnego przepływu kapitału, wiedzy i siły roboczej (Stiglitz, 2004, s. 26).

Do skutków globalizacji odczuwanych przez społeczeństwa można zaliczyć nie tylko dostępność tych samych produktów na całym świecie, lecz także możliwość zdobywania atrakcyjnej pracy na całym globie i uzyskiwania coraz to wyższych dochodów (Aldridge, 2006, s. 156–158; Smyczek, Sowa, 2005, s. 222–226; Włodarczyk, 2013, s. 5–6). Można zauważyć, że społeczeństwa rozwiniętych krajów, w tym polskie, odrzuciły ilościowy model spożycia na rzecz aspektów jakościowych.

Zacząto zwracać uwagę na wykorzystanie czasu wolnego, rekreację, zdrowie, dobry wygląd i formę fizyczną oraz na podnoszenie poziomu wiedzy i kwalifikacji. O możliwości realizacji zachowań globalnych decyduje jednak wysokość dochodów w gospodarstwach domowych, z kolei same dochody są wynikiem przynależności gospodarstwa domowego do określonej grupy społeczno-zawodowej, a tym samym umiejętności przystosowywania się do zmieniających się warunków otoczenia gospodarczego (Bywalec, 2010, s. 194–238; 2017, s. 255–296; Dąbrowska, Byłok, Janoś-Kresło, Kiełczewski, Ozimek, 2015; Kieźel, 2010; Włodarczyk, 2013).

Obecnie w krajach Unii Europejskiej, w tym w Polsce, globalizacja oraz towarzyszące jej zmiany i trendy uwidoczniają się w życiu społeczeństwa m.in. poprzez zmianę sposobów konsumpcji, trendów i stylów życia, wzrost aktywności konsumenta na rynku, a także rosnącą konkurencyjność i przedsiębiorczość konsumentów obejmującą głównie zachowania na rynku pracy i rynku edukacyjnym (Włodarczyk-Śpiewak, 2009, s. 92). W polskim społeczeństwie można zauważyć malejące zainteresowanie absolwentów szkół podstawowych nauką w zasadniczych szkołach zawodowych¹, odnotowuje się wzmożone zainteresowanie uzyskaniem pełnego średniego wykształcenia ogólnego lub zawodowego, a utrzymujące się na wysokim poziomie aspiracje edukacyjne społeczeństwa znalazły odzwierciedlenie także w dążeniu do uzyskania wyższego wykształcenia. Sprzyjają temu uproszczone formy kwalifikacji na studia poprzez likwidację egzaminów wstępnych, rozszerzenia limitów przyjęć na I rok czy możliwości studiowania w szkołach prywatnych.

Narasta zatem powszechne traktowanie wykształcenia jako dobrej inwestycji. We współczesnych czasach konieczne wydaje się poszerzanie i aktualizowanie wiedzy oraz podnoszenie poziomu wykształcenia. Do podstawowych usług edukacyjnych, z których można obecnie korzystać, należą podnoszenie poziomu wykształcenia, nauka języków obcych, nauka obsługi komputera i innych urządzeń technicznych, podnoszenie kwalifikacji zawodowych. Wszystko to sprzyja nie tylko nabywaniu wiedzy i podnoszeniu kwalifikacji, lecz także zdobywaniu konkurencyjnej pozycji na rynku pracy (Dąbrowska, Janoś-Kresło, 2007, s. 109–113).

¹ Należy dodać, że w Polsce od 1 września 2017 r. dotychczasowa trzyletnia zasadnicza szkoła zawodowa została przekształcona w trzyletnią branżową szkołę I stopnia.

2. Wydatki na edukację polskich gospodarstw domowych w latach 2010–2017

Wydatki na edukację w gospodarstwach domowych określane są na podstawie procentowego udziału wydatków na naukę w całości wydatków konsumpcyjnych. Mogą być związane zarówno z kształceniem dzieci, jak i dorosłych. W tabeli 1 zostały zawarte dane o zmianie udziałów wydatków na edukację w strukturze spożycia w latach 2010–2015 w Polsce oraz pozostałych krajach UE.

Tabela 1. Udział wydatków na edukację w strukturze wydatków ogółem w gospodarstwach domowych w Polsce na tle krajów Unii Europejskiej w latach 2010–2015 (z dochodów osobistych, ceny bieżące w %)

Kraje	2010	2011	2012	2013	2014	2015
1	2	3	4	5	6	7
Austria	0,8	0,7	0,7	0,8	0,8	0,8
Belgia	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Bułgaria	0,9	0,8	0,8	0,8	0,8	0,9
Chorwacja
Cypr	2,6	2,6	2,6	2,7	2,6	2,7
Czechy	0,6	0,6	0,6	0,5	0,5	0,5
Dania	0,8	0,7	0,7	0,8	0,8	0,8
Estonia	0,8	0,7	0,6	0,5	0,4	0,4
Finlandia	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Francja	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9
Grecja	2,4	2,4	2,4	2,2	2,3	2,1
Hiszpania	1,5	1,5	1,6	1,8	1,8	1,8
Holandia	0,7	0,7	0,7	0,8	0,8	0,8
Irlandia	3,5	3,3	3,5	3,4	3,3	2,6
Litwa	0,7	0,6	0,6	0,5	0,5	0,5
Luksemburg	0,8	0,9	0,9	1,0	1,1	1,1
Łotwa	1,9	2,1	2,0	2,1	2,1	1,7
Malta	1,4	1,3	1,5	1,5	1,5	1,6
Niemcy	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8
Polska	1,2	1,2	1,1	1,1	1,0	1,0
Portugalia	1,3	1,4	1,4	1,3	1,3	1,3
Rumunia	1,1	2,3	2,1	2,1	2,0	2,0
Słowacja	1,5	1,5	1,6	1,6	1,6	1,6
Słowenia	1,2	1,2	1,3	1,4	1,3	1,4
Szwecja	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3

1	2	3	4	5	6	7
Węgry	1,5	1,4	1,5	1,6	1,7	1,7
Wielka Brytania	1,6	1,5	1,6	1,7	1,8	1,6
Włochy	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0

Źródło: GUS (2017a).

Różnice w wydatkach na edukację mogą wynikać z przyjętych w poszczególnych krajach systemów finansowania konsumpcji tych usług, różnych systemów edukacji czy skali odpłatności. Bardzo niskie udziały wydatków na edukację (poniżej 1%) odnotowano w badanym okresie w Austrii, Belgii, Danii, Bułgarii, Finlandii, Francji, Holandii, Luksemburgu, Niemczech, Szwecji, Czechach oraz na Litwie, przy czym najniższe udziały były w szwedzkich gospodarstwach domowych. Najwyższe wartości odnotowano w Grecji, Irlandii i na Cyprze. W Polsce udział wydatków na edukację w strukturze spożycia kształtował się na przeciętnym poziomie około 1,1%.

W tabeli 2 zaprezentowano, jaki udział mają wydatki na edukację w poszczególnych typach gospodarstw domowych w ogólnej strukturze ich wydatków w polskich gospodarstwach domowych w latach 2010–2016.

Tabela 2. Udział przeciętnych miesięcznych wydatków na edukację na 1 osobę w ogóle wydatków konsumpcyjnych w polskich gospodarstwach domowych według grup społeczno-ekonomicznych w latach 2010–2016 (%)

Gospodarstwa	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Ogółem	1,3	1,2	1,2	1,2	1,1	0,9	0,9
Pracowników	1,7	1,6	1,6	1,5	1,5	1,2	1,2
Rolników	0,7	0,9	0,7	1,0	0,7	0,7	0,8
Pracujących na własny rachunek	1,6	1,6	1,7	1,7	1,7	1,5	1,5
Emerytów i rencistów	0,3	0,2	0,2	0,2	0,2	0,1	0,1

Źródło: GUS (2017b).

W latach 2010–2016 wydatki na edukację w polskich gospodarstwach domowych stanowiły średnio 1,1% ogółu wydatków konsumpcyjnych. Wskaźnik udziału wydatków na edukację w strukturze konsumpcji wahał się w przedziale od 0,9 do 1,3%. Od 2010 roku wartość wskaźnika z roku na rok maleje. W porównaniu do ogółu gospodarstw domowych wskaźnik udziału wydatków na edukację

w całości wydatków konsumpcyjnych był wyższy w gospodarstwach domowych pracowników (średnio w analizowanym okresie wynosił 1,5%) i pracujących na własny rachunek (1,6%), a niższy w gospodarstwach domowych rolników (0,8%) oraz emerytów i rencistów (0,2%).

3. Aspiracje w zakresie edukacji w polskim społeczeństwie – wyniki badań

Działania polegające na podnoszeniu poziomu wykształcenia są zdecydowanie chętniej podejmowane w społeczeństwie w przypadku, gdy rynek pracy jest stabilny i oferuje stałe i różnorodne miejsca pracy. W Polsce według badań CBOS od 2010 roku rośnie liczba osób, które pozytywnie oceniają sytuację na polskim rynku pracy (tab. 3). O ile w 2010 roku pozytywną ocenę wyrażał co dwudziesty ankietowany, a negatywnie oceniało rynek pracy ponad dwie trzecie badanych, o tyle w 2017 roku pozytywnie o rynku pracy wyrażał się co trzeci ankietowany, a tylko co czwarty był z tej sytuacji niezadowolony (CBOS, 2017a, s. 3).

Tabela 3. Ocena obecnej sytuacji na rynku pracy w opinii Polaków (odsetek odpowiedzi)

Ocena sytuacji na rynku pracy	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Bardzo dobra i dobra	5	6	4	2	4	8	17	32
Ani dobra, ani zła	23	16	18	10	16	20	27	32
Zła i bardzo zła	67	75	74	84	76	68	49	25

Źródło: CBOS (2017), s. 3.

Od 2010 roku Polacy także coraz lepiej oceniają zmiany na rynku pracy i wyrażają optymistyczne poglądy na temat sytuacji na rynku pracy w kolejnym roku (tab. 4).

Aby ocenić aspiracje edukacyjne Polaków, w dalszej kolejności zostaną zaprezentowane wyniki badań ankietowych. Pierwsze z zaprezentowanych badań zostało przeprowadzone w 2011 roku na ogólnopolskiej reprezentatywnej próbie 1000 Polaków². Z badania wynikało, że ponad połowa ankietowanych (53%) podejmuje czynności związane z uzupełnianiem wiedzy poprzez uczestnictwo w różnych kursach

² Szerzej na temat badań: Włodarczyk (2013).

i szkoleniach zawodowych. Ponad jedna trzecia badanych (35%) deklarowała także, że w ich gospodarstwie domowym ponoszone są różne wydatki związane z edukacją, takie jak wydatki na korepetycje, opłaty za szkoły, zakupy książek i materiałów na potrzeby edukacji. Czynnikiem, które decydowały o tych wydatkach, były jakość, zaufanie do marki i renoma marki na rynku. Z kolei 59% badanych deklaroowało także, że używa internetu w wielu czynnościach codziennych. Z tej grupy jedna czwarta jako cel korzystania z internetu wskazywała edukowanie się. Warto jednak dodać, że badani zapytani o wartości ważne w ich życiu wskazywali wykształcenie dopiero na jedenastej pozycji (tylko 18% uważało, że jest ono ważne w życiu). Ponadto znikomy odsetek deklaroował, że wyjeżdża za granicę, aby kontynuować lub podejmować edukację (2%), czy decyduje się na dokończanie w czasie wolnym (2%).

Tabela 4. Prognoza sytuacji na rynku pracy w kolejnym roku w opinii Polaków (odsetek odpowiedzi)

Sytuacja na rynku pracy w kolejnym roku	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Poprawi się	17	12	11	8	11	13	25	29
Ani się nie poprawi, ani się nie pogorszy	53	44	45	39	54	56	50	47
Pogorszy się	22	35	37	46	27	20	16	10

Źródło: CBOS (2017), s. 5.

Pomimo dostępności wyższego wykształcenia nie wszyscy Polacy uważają, że warto takie wykształcenie zdobywać. Według badań CBOS przeprowadzonych w 2013 roku 82% ankietowanych wyrażało opinię, że warto, a 16% uważało, że nie. W kolejnym badaniu przeprowadzonym w 2017 roku odpowiedzi pozytywnej udzieliło 86%, a negatywnej 11%. Ważne wydają się preferencje rodziców dotyczące poziomu wykształcenia ich dzieci, które są niezmiennie od dziesięciu lat w Polsce. Generalnie ponad 70% deklaruje, że chciałoby, aby ich dzieci miały wykształcenie wyższe (w 2007 r. tak deklaroowało 70% w przypadku córek i 71% w przypadku synów, w 2017 r. odpowiednio: 73% i 74%). Co ciekawe, rodzice, którzy nie zdobyli wyższego wykształcenia, w zdecydowanej większości opowiadają się za tym, aby ich dzieci takie wykształcenie zdobyły. Być może wynika to z faktu, że połowa badanych uważała, że dyplom ma obecnie ważne znaczenie na rynku pracy. Niezależnie jednak od opinii, czy dyplom ma duże, czy małe znaczenie na rynku

pracy, prawie 9 na 10 badanych twierdziło w 2017 roku, że wykształcenie jest ważne i warto się kształcić. Polacy zauważają także, że w obecnych czasach studiowanie jest masowe i dostępne praktycznie dla każdego (89%). Zaczyna panować opinia, że wyższe wykształcenie raczej trzeba zdobyć, ale wraz z masowym dostępem do uzyskania dyplomu wyższych uczelni dyplomy te przestają być potwierdzeniem wyjątkowych kwalifikacji i mogą ulegać dewaluacji (CBOS, 2017b, s. 3–5, 7–8).

Kontynuując temat aspiracji edukacyjnych i wykorzystania wykształcenia na rynku pracy, można przytoczyć kolejne wyniki badań CBOS, z których wynika, że od 2013 do 2017 roku Polacy niezmiennie wskazują te same czynniki jako determinanty warunkujące powodzenie zawodowe (tab. 5) (CBOS, 2017c, s. 1–2).

Tabela 5. Czynniki decydujące o sukcesie zawodowym w opinii respondentów (odsetek deklaracji)

Czynniki	2013	2017
Wiedza, umiejętność	45	59
Solidna praca	32	41
Wykształcenie	32	33
Znajomość, protekcja	28	18
Inicjatywa, przedsiębiorczość	18	19
Szczęście, przypadek	15	11
Cwaniactwo	10	6
Pochodzenie społeczne	4	2
Trudno powiedzieć	2	2
Inne	1	1

Źródło: CBOS (2017), s. 2.

Jak można zauważyć na podstawie danych z tabeli 5, wykształcenie plasuje się na trzeciej pozycji, a procent wskazań jego ważności pozostaje bez zmian. Warto podkreślić, że ankietowani przypisali ważną rolę w osiągnięciu sukcesu zawodowego również wiedzy i umiejętnościom.

Uzupełnieniem powyższych informacji na temat roli, jaką odgrywa edukacja i wykształcenie w życiu zawodowym Polaków, mogą być także wyniki badań przeprowadzonych w 2016 roku wśród 188 studentów w ramach współpracy między Grupą Doradczo-Księgową Poncyłjusz i Radź a Wydziałem Nauk Ekonomicznych

i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego³. Podczas przeprowadzonego badania studenci zostali zapytani o ocenę programu studiów pod kątem ich przygotowania zawodowego. Największa grupa studentów (49%) oceniła program studiów przeciętnie. Kolejną grupę stanowią studenci, którzy dobrze oceniali dopasowanie programu nauczania do oczekiwań przyszłych pracodawców (stanowili grupę 34% przebadanych), natomiast 10% studentów oceniało dopasowanie wykładanego materiału jako złe, a 3% jako bardzo złe. Zaledwie 4% badanych oceniało program studiów jako bardzo dobry. Ponadto studenci ważną rolę przypisali praktykom związanym z pogłębianiem wiedzy uzyskanej na studiach. Jak wykazało badanie, prawie połowa studentów (47%) podejmowała podczas studiów praktyki zawodowe.

Podsumowanie

Z przedstawionych rozważań widać, że Polacy obecnie są przekonani o ważnej roli wykształcenia zarówno w swoim życiu, jak i życiu społecznym. Awans edukacyjny polskiego społeczeństwa jest jednym z najbardziej widocznych pozytywnych efektów przemian zachodzących w Polsce. Większość Polaków uważa, że wykształcenie jest istotnym wskaźnikiem pozycji społecznej, prestiżu, postrzegania osoby w środowisku, a zarazem wpływa na warunki materialne poprzez zajmowane stanowisko i ścieżkę kariery zawodowej. W ciągu ostatnich kilkunastu lat znacznie wzrosły aspiracje edukacyjne Polaków i obecnie zdecydowana większość badanych pragnęłaby dla dzieci – zarówno córek, jak i synów – wyższego wykształcenia.

Ogólny wzrost poziomu wykształcenia społeczeństwa i zwiększenie liczby osób z wykształceniem wyższym sprzyjają realizacji procesów modernizacyjnych. Zaspokojenie rosnących aspiracji edukacyjnych Polaków nie jest jednak możliwe bez głębokich zmian o charakterze ilościowym i jakościowym w sferze szeroko rozumianej polityki oświatowej i w systemie edukacji, jego organizacji i programach. Najważniejszym wysuwanym postulatem w tym zakresie jest nieustanne polepszenie jakości wykształcenia i dostosowanie struktury kształcenia do bieżących i przyszłych potrzeb rynku pracy.

³ Szerzej na temat badania: Włodarczyk, Sikorska (2017a), s. 201–214; (2017b), s. 420–428.

Literatura

- Aldridge, A. (2006). *Konsumpcja*. Warszawa: Wydawnictwo Sic!
- Bywalec, C. (2010). *Konsumpcja a rozwój gospodarczy i społeczny*. Warszawa: Wydawnictwo C.H. Beck.
- Bywalec, C. (2017). *Gospodarstwo domowe. Ekonomika, finanse, konsumpcja*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie.
- CBOS (2017a). *Ocena sytuacji na rynku pracy i poczucie zagrożenia bezrobociem. Komunikat z badań nr 35*. Warszawa: Centrum Badania Opinii Społecznej.
- CBOS (2017b). *Czy warto się kształcić? Komunikat z badań nr 62*. Warszawa: Centrum Badania Opinii Społecznej.
- CBOS (2017c). *Jak osiągnąć sukces zawodowy? Komunikat z badań nr 70*. Warszawa: Centrum Badania Opinii Społecznej.
- Dąbrowska, A., Byłok, F., Janoś-Kresło, M., Kielczewski, D., Ozimek, I. (2015). *Kompetencje konsumentów. Innowacyjne zachowania, zrównoważona konsumpcja*. Warszawa: Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne.
- Dąbrowska, A., Janoś-Kresło, M. (red.) (2007). *Konsumpcja w krajach Europy Środkowo-Wschodniej*. Warszawa: Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne.
- GUS (2017a). *Rachunki narodowe. Struktura spożycia w sektorze gospodarstw domowych (ceny bieżące)*. GUS. Pobrane z: <http://stat.gov.pl/statystyka-miedzynarodowa/porownania-miedzynarodowe/tablice-o-krajach-wedlug-tematow/rachunki-narodowe> (31.12.2017).
- GUS (2017b). *Sytuacja gospodarstw domowych w świetle wyników badań budżetów gospodarstw domowych (za poszczególne lata 2010–2016)*. GUS. Pobrane z: <http://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/warunki-zycia/dochody-wydatki-i-warunki-zycia-ludnosci> (31.12.2017).
- Kieźel, E. (red.) (2010). *Konsument i jego zachowania na rynku europejskim*. Warszawa: Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne.
- Smyczek, S., Sowa, I. (2005). *Konsument na rynku. Zachowania, modele, aplikacje*. Warszawa: Difin.
- Starosta, P. (2001). Społeczne skutki globalizacji. W: J. Klich (red.), *Globalizacja* (s. 41–64). Kraków: Instytut Studiów Strategicznych.
- Stiglitz, J.E. (2004). *Globalizacja*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Włodarczyk, K. (2013). *Rynkowe zachowania polskich konsumentów w dobie globalizacji konsumpcji*. Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek.

- Włodarczyk-Śpiewak, K. (2009). Cywilizacja zachodnia – konsumpcja społeczeństwa. W: M. Noga, K. Stawicka (red.), *Modele rozwoju gospodarczego dla Polski w dobie integracji europejskiej i globalizacji* (s. 87–96). Warszawa: Wydawnictwo CeDeWu.
- Włodarczyk, K., Sikorska, J. (2017a). Aspiracje zawodowe młodych osób na polskim rynku pracy. *Studia Ekonomiczne. Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach*, 310, 201–214.
- Włodarczyk, K., Sikorska, J. (2017b). Przykład dobrej praktyki dla wsparcia pokolenia Y na rynku pracy. *Marketing i Rynek*, 4, 420–428.

EDUCATIONAL ASPIRATIONS IN POLISH SOCIETY IN PERIOD 2010–2017

Abstract

Educational aspirations expressed by society are important resource and factor in the 21st century economy. The main aim of present paper is evaluating of educational behaviours and aspirations in Polish society. For the purpose analysis, reports prepared by CBOS (Public Opinion Research Centre) for period 2010–2017, results of own research and statistical data from GUS (Central Statistical Office of Poland) for period 2010–2016 were referred to. In results can see that Polish people are inclined to believe that education plays a crucial role in every-day and social life.

Keywords: education, society, Poland

JEL codes: I2, D19, O15

Cytowanie

Włodarczyk, K. (2018). Aspiracje edukacyjne Polaków w latach 2010–2017. *Studia i Prace WNEiZ US*, 51/2, 283–293. DOI: 10.18276/sip.2018.51/2-24.